

המגרש פרק תשיעי גימיון

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מה להלן וכו'
בב' לאוין. קשה לי היאך
הל איסור ממזיר גירושמו על
איסור סוטה דלא כולל
ומוסף ולומר דהו' גזירת
הכנסה מנ"ל זה הא י"ל
לדחך קרא להיכא דבא
עדי האמה והזימו לעדי
הטומאה וז"ע. וע' שב"א
במשנה ס' תקנ"ו ואריך
לי עיון גדול וז"ע בשם
הרמב"ם בשניות ובחי'
רע"א]:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי וכו' וכל
אלו שאין אחת כנ"ל ומצינו
כגון נמחק: (ב) תוס' ד"ה
ב"ש קצרי וכו' נ"ב ס"א
ב"ה קצרי והיה אם לא
תמצא וגו'. [כ"ה דפסו"ר
ולפנינו הוגה ע"פ רש"ן]:

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] תום ד"ה מה להלן
בעדים צרורים כו'
בירושלמי פריך כו' ומשני
לעבור עליו צב' לאחין. בלאו
כ"ל וכ"כ בשו"ת פנים
מאירות ח"א ספר ק"ד
יעושה"ה וכ"ה בירושלמי:

מוסף תוספות

- א. בראשׁ נסִימֵן יד:
והצִרִיכוּ רַבִּינוּ תָּם גֵּט אַחֵר
מִפְּנֵי הַלְעוּ אֶ״פ שֶׁכֶּשֶׁר
הִיָּה. ב. עַל דְּבֵית שְׁמַאי.
מִסֵּׁ הַרְלֵאֲשׁ, רַשְׁבֵּי־אֵל.
ג. נְמוֹס׳ הַרְלֵאֲשׁ וְרַשְׁבֵּי־אֵל:
בְּלֹא תַעֲשֶׂה.

כלומר אף מגרש שני ונושא ראשון ואפי' רב הונא
ביתנא' הקדישה. שרפה או ע"י אור שקורין אדורשי"ר
 או במלח כמו כי אש קדחה בצפי (דברים 33): **ערוס דבר**. (ל"ה)
 ממשמע להו או ערוה או שאר דבר קרחון: **ר"ע אומר**. אפי' לא

[illegible][illegible]

והלכתא מותרת לש
גט אחד קו
הצריכה ר"ת להמתין ג' חד
ולא היה גט שני אלא מפני

"והלכתא מותרת לשניהם: **מתני'** בית שמאי אומרים לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה דבר ערוה שנאמר וי מצא בה ערות דבר ובית הלל אומרים אפילו הקדיחה תבשילו שנאמר כי מצא בה ערות דבר ר' עקיבא אומר אפי' מצא אחרת נא יומנה שנא' ויהיה אם לא תמצא חן בעיניו: **גמ'** תניא אמרו בית הלל לבית שמאי והלא כבר נאמר דבר אמרו להם ב"ש והלא כבר נאמר ערות אמרו להם ב"ה אם נאמר ערות ולא נאמר דבר הייתי אומר משום ערוה תצא משום דבר לא תצא לכך נאמר דבר ואילו נאמר דבר ולא נאמר ערות הייתי אומר משום דבר תנשא לאחר ומשום ערוה לא תנשא לאחר לכך נאמר ערות ^א וב"ש האי דבר מאי עבדי ליה נאמר כאן דבר ונאמר להלן דבר ^ב על פי שני עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר ^ג מה להלן בשני עדים אף כאן בשני עדים וב"ה מי כתיב ערוה בדבר וב"ש מי כתיב או ערוה או דבר וב"ה להכי כתיב ערות דבר דמשמע הכי ומשמע הכי: ר"ע אומר אפי' מצא אחרת: במאי קא מיפלגי בד"ל ^א דאמר ריש לקיש כי משמש בד' לשונות אי דלמא אלא ^ב דהא ב"ש סברי ^ג והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא בה ערות דבר דהא מצא בה ערות דבר ור"ע סבר כי מצא בה ערות דבר אי נמי מצא בה ערות דבר אמר ליה רב פפא לרבא לא מצא בה לא ערוה ולא דבר מהו א"ל מדגלי רחמנא גבי אונס ^א לא יוכל לשלחה יכל ימיו ^ב כל ימיו בעמוד והחזיר קאי התם הוא דגלי רחמנא אבל הכא מאי דעבד עבד א"ל רב משרשיא לרבא אם לכו לגרשה והיא יושבת תחתיו ומשמעתה מהו ידרי עליה ^א ל תחרש עליה רעך רעה והוא יושב לבטח אתך תניא ^ב היל רבי מאיר אומר כשם שהדעות במאכל כך דעות בגושים יש לך אדם שזוכב גופל לתוך כוסו וזורקו ואינו שותהו וזו היא מדת פפוס בן יהודה שהיה גועל ^א בפני אשתו ויוצא ויש לך אדם שזוכב גופל לתוך כוסו וזורקו ושותהו וזו היא מדת כל אדם שמדברת

עם אחיה וקרוביה ומניחה ויש לך אדם שזוכר
זו היא מדת אדם רע שרואה את אשתו יור

٥٠

עין משפט
נר מצוה

קב א מיי פ"ט מהל'
אישות הל' כז סמג
עשין סח טור ש"ע אה"ע
סימן מו סעיף ו:
קב ב מיי פכ"ד מהל'
אישות הל' כד סמג
שס טו"ש"ע אה"ע סי' יא
סעיף ג וסי' קעח סעיף ט
וע"ש:

ג. [מיי' פ"א מהל' נערה
ה"ו טוש"ע שם סי' קעז
ס"ג]:

בְּדָד מִי' פִּי מֵהֶלֶכֶת
גִּירוּשִׁין הֵל' כֹּה סָמַג
עֲשֵׂן נִטּוֹר שִׁ"ע אֵה"ע סִי
קִיט סַעִיף ז':

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
וּבְעָלָהּ וְהָיוּ אֶחָד
תִּתְּנָה וְהָיוּ בְּעוּר
בָּה עֲרֹת דָּבָר וְכַמֵּה
לָהּ
סֵפֶר כִּרְיֹת וְהָיוּ
בְּיָדָהּ
שְׁמוֹת מְבוֹתָיִם:
2. דְּבָרִים אֵל
כֵּן:
3. לֹא יִקְוֶה עַל אָדָם
בְּאִישׁ לְכָל עוֹן
וּלְכָל
חֲסָדָת בְּכָל חֲסָד
אִישׁ
וְיִקְוֶה אֶל
פִּי שְׁדֵי
עוֹשֵׂה
אֵל פִּי שְׁלֹשׁ
עוֹשֵׂה
דְּבָרִים טוֹבִים
4. יִקְוֶה הָאִישׁ
הַשּׁוֹכֵן
בְּתֵּקָה
לֵאמֹר
לֵאשָׁה תִּתֵּן
אִישׁ עָשִׂה
אֵל יוֹכֵל
שְׁלֹחַ לֵךְ
דְּבָרִים כֵּן
כֵּן
5. אֵל תִּתֵּן
עַל רֶגֶץ
רָעָה וְהָיוּ
יִשְׁכֹּחַ לִשְׁכַּח
מִשְׁכָּח
מִשְׁכָּח
מִשְׁכָּח

לעזי רש"י

אדורשי"ר. לחרוך.

מוסף רש"י

כִּי מִשְׁמֵשׁ בְּד' לִשְׁוֹת.
אִי דִלְמָא אֵלֶּא דִּהָא.
חָזֵן כִּי, עֲמִים לְשׁוֹת מִשְׁמֵשׁ
מִתְקַרְקַר, פְּעָמִים זֶה בְּתַמְקֹס
אֵס, פְּעָמִים זֶה בְּתַמְקֹס
דִּילְתָּא שְׂמָא, פְּעָמִים זֶה
בְּתַמְקֹס דִּהָא, שְׁנוֹת טַעַם
לְדַבְרֵי, פְּעָמִים זֶה בְּתַמְקֹס
אֵלֶּא וְקוֹתֵר אֵת דְּבוֹר
סַפְּרִי (ד"ה ג. ע"ש)
בִּרְבּוּחֵהּ (וְכַעֲזָ' תַּחֲתֵי' ז')
כֹּל יִמְיוֹ בַּעֲמֹד הַחֲזִירִי
קָאִי. לֹא תֵּהֱוֵי נְשִׁילֻמִּי
כֹּל יִמְיוֹ אֵלֶּא יִחְזִירָהּ (מִכּוֹת)
(סו.) דֹּאס גִּירָס יִחְזִיר
(תַּמְרוּהָ ג.).

פסקי רי"ד

אמרימור אמר מותר
לשגיחם. ופסוק למלמד
והולכתם וספרתם לשריה:
מתי בשאי אל גרש
אדם את אשתו אל"כ מצא
רעות רב בשאמר כי
מצאנה בה ערות דבר וכה'
אפילו הקציה תבשר
בשאמר כי מצאנה בה
ערות. ר' עקיבא אומר אל"כ
מצאנה אחרת נאה הימנה
ושנא ויהי אם לא תמצא
חן בעיניו: אל"כ רב פפא
לערוה ולא מצא בה. אל"כ
מוליג' הכאנא בבי אתנא לא
למי לשהלח לא יצטרך
ימיון בעמוד ותחזיר קאי
מכלל הכאנא אמר ר' עבד
רב פפא: אל"כ רב מרשישי
לרבא אם דרין תחזיר
ומגששה ויהי וישבת תחזיר
למשהשתה יהי ר' עליה
אל תחרוש על דין רבך ארץ.
ותואו יושב לבטח אתך.
מבשריה היה ר' אבא אומר
שדעות שדעות במאלך כל
דעס בניש ים אל דרס
ששובכו ונפל לתוך כוסו
והורקו וזינו שרתהו ו
היה תמאן בן יוסף וזכור

נועל הדלת בפני אשתו ויוצא. ויש לך אדם שזכוב נופל לתוך כוס וזורקו ושותהו וזהי מדת כל אדם שרואה את אשתו מדברת עם שכניה ועם קרוביה ומניחה. ויש לך אדם שזכוב נופל בתוך